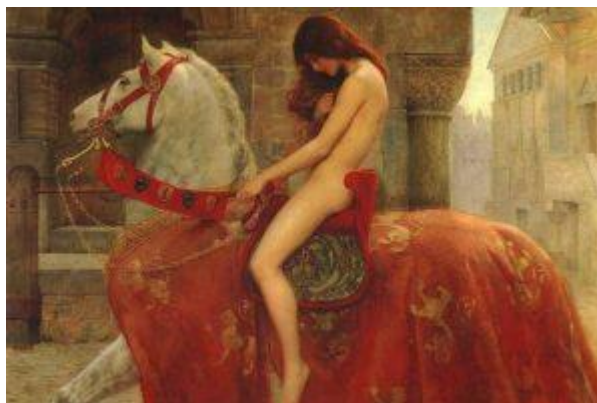

Fata de la Cozia, această Ioana d'Arc a Valahiei – una din cele mai frumoase legende ale Vâlcii

Din păcate, nu știm de ce, nu vrem să transcriem frumos istoria românilor, ca pe o Biblie a noastră, ca pe o carte de bază, prin care să putem, azi, argumenta decisiv de ce acest neam mic, raportat la imperiile vecine a reușit să-și conserve limba, tradițiile, religia. O istorie absolut fascinantă, în care principii noștri au jucat un rol esențial în diplomație, în hărțuire militară, în a fi acei ghimpi din spatele tuturor puterilor vecine.

Puteam, foarte bine, avea soarta Bulgariei sau a Serbiei sau a altor națiuni colonizate și dispărute de pe hartă secole de-a rândul. De ce Moldova, Valahia și chiar Transilvania ocupată au reușit să-și păstreze identitatea, să aibă acel nucleu de nezdruncinat în fața maghiarilor, turcilor sau slavilor?

Pentru că, dincolo de istoria privită ca o sumă de evenimente și de raportări contextuale, am avut eroi, am avut lideri de stat, lideri spirituali, am avut acea putere divină de a rezista și supraviețui, de a ne impune în momente decisive ale timpului.

Am auzit cu toții de Ioana d'Arc a francezilor, de exemplu, dar mai puțin știm de Alexandrina de la Cozia, tot o Ioana d'Arc, dar de-a noastră, botezată de Dimitrie Bolintineanu drept „Fata de la Cozia”.

Mă întreb de ce, dacă nu în istoria națională, măcar la Vâlcea, în istoria locală, nu vorbim despre această minunată eroină, născută în Jiblea și care a fost de departe cel mai bun militar și căpitan de oști în timpul lui Vlad Țepeș.

Alexandrina de la Cozia, rămasă orfană la 16 ani, scapă nevătămată după ce oamenii lui Basarab Laiotă, sprijiniți de turci, distrug Călimăneștiul. Fata se adăpostește la Cozia, dar ia o decizie crucială, care o va impune în istorie ca figură emblematică.

După ce pe tron ajunge Vlad Țepeș, Alexandrina se îmbracă în bărbat și intră în armata domnitorului. Participă la mai multe lupte și intră în atenția lui Vlad atunci când reușește să-i salveze acestuia viața chiar pe câmpul de luptă.

Se spune că Țepeș o cheamă imediat la curte și, considerând-o bărbat, o întreabă ce moșie dorește pentru faptele ei de vitejie. Alexandrina își dă jos coiful, își lasă părul să curgă și spune cine e. Șocul celor de la curte este de neimaginat, dar Vlad o numește căpitan de oaste și pe loc decide căsătoria ei cu fiul său, dorind să o lase, clar, în fruntea țării.

Fata de la Cozia este cea care participă la lupte cruciale, turcii și rivalii basarabeni îi știau de frică și unelteau să o ucidă.

Din păcate, după asasinarea lui Țepeș, Alexandrina este și ea luată prizonier, este dezonorată și ucisă apoi cu sălbăticie, fiind, spun legendele, legată de doi măgari.

O istorie fascinantă despre Ioana d'Arc a Valahiei, pe care, însă, am uitat-o. Grație lui Dimitrie Bolintineanu și a câtorva scrieri ale vremii, îi redăm aici onoarea și demnitatea unei adevărate eroine a ortodoxismului și a neamului românesc.

Liviu POPESCU